

Kennel VG og Arne Larsen

Arne tilhører en af de årgange, som kunne nøjes med at gå i skole hver anden dag, og det gjorde han på en friskole på Hørve-egnen. I øvrigt en gammel grundtvigsk præget egn ikke mindst præget af Vallekilde Højskole.

Forældrene havde en gård på Lammefjorden, så det lå i kortene, at Arne skulle være landmand. Han kom på efterskole, idrætshøjskole, var en tur omkring Livgarden, inden han sluttelig blev driftsleder fra Dalum Landbrugsskole.

Faren gik ikke på jagt, men en korthårsmand havde jagten på den fædrene gård. Arne fulgte naturligvis med fra sidelinien, og han spærrede for alvor øjnene op i 12 års alderen, hvor der blev jagtet med en gulbroget pointer, det var et betagende syn og kimen var lagt for pointerens storhed.

Som så mange andre fra landet gjorde i 60'erne, skiftede Arne spor. Han søgte ind til politiet, og mens han var i København under uddannelse, købte han en pointer. Han var lidt på herrens mark mht. dressur, men fik her god hjælp af den kendte pointermand, Christian Houmøller, i Kennel Amosen, der dels selv havde flere pointere og dels dresserede mange for andre.

Da elevtiden hos politiet var ovre søgte Arne til Odense Politi, og byggede hus sammen med købmandens datter, Bodil, i Uggerslevby. Arne bliver blandt mange andre gøremål politihundefører, og når da også her at placere sig til DM for politihunde. Dyrlægen i byen giver ham en pointer, Rita, der stammede fra Gordon Andersen i Egeby., så kunne Arne passende lægge hund til på de husmandsjagter, der var omkring Uggerslev. Vi kunne skyde en 10-12 vilde fugle på en formiddagsjagt, fortæller Arne. Det var dejlig jagt.

-Bondefødt, som jeg var, så var jeg interesseret i heste, siger Arne. Og han fik sin gang på travbanen. Han køber en fireårig hingst, Casper, der var helt uprøvet. Casper skulle vise sig at være et usædvanligt talent. Inden den takkede af som 12-årig havde den vundet 54 løb. Arne engagerer sig i travsporten, får trænerlicens og kommer i diverse bestyrelser. Kører selv Casper i et enkelt løb, men erkender, at en professionel kusk kunne gøre det bedre. – Det var en dejlig tid med mange store oplevelser i ind og udland ... siger Arne med et drømmende udtryk i øjnene.

Pladsen blev for trang i parcelhuset, og Bodil og Arne køber et nedlagt husmandssted uden for byen. Det gav mere albuerum. I en periode havde Arne 10 norske følhopper ad gangen opstaldet i pension. Der er født 56 norske føl på gården. Foråret kommer tidligere i DK end i Norge. En anden fordel var, at føllene kunne blive dansk registreret, men hvert år skulle hopperne til Norge nytårsaften for at føllene kunne blive norsk registreret også.

Hundeinteressen ligger ikke stille i den periode om end den er nedtonet lidt. Arne træner og snakker tit med Rasmus Andersen, Kennel Ellebæk, der havde et husmandssted på 4 tønderland. Der blev opfedet tyrekalve og så var der 15-18 pointere,. Hunde overalt, der sammen med tyrekalvene gav levestedet. men også hos Ejner Pedersen, Kennel Nordfyn, som bl.a. solgte mange hunde til Norge og hos Poul Winter Johansen havde Arne sin gang.

Arne deltager i markprøver og bemærker her, at der i 60'erne nok var forskel på Jørgen Hattemager og Kong Salomon. Der var dengang mange vilde fugle. På en prøve ved Tørrsø på Otterup-egnen var der så mange fugle, at den navnkundige svenske Ivan Swedrup krævede nyt terræn, da hundene blev idioter af alle de fugle, der var. – I dag bliver hundene faktisk afprøvet bedre end dengang, for de skal gå i et bedre skolet søg for at tage vare på de chancer, der er for fugl, siger Arne.

Politiarbejdet medførte nattevagter og weekend arbejde, skiftende arbejdstider, og det var en belastning, så Arne søgte og fik arbejde i Naturgas Fyn og var her de sidste 18 år af arbejdslivet.

Arne opdrættede fortsat pointere og for 7-8 år siden opretter han Kennel UG.

Han siger, at avlshunde skal have en kanongod psyke og være dresserbare. Det er vigtigt at man kigger længere tilbage end forældrehundene, som han vil have set i marken. Og, ja, så er det jo sådan, at man bedre kan tilgive en køn hund lidt, selv om den måske ikke går så regelret i marken. Når Arne starter en unghund, så går han altid alene med den, ind til den er vågen.

At gå på udstillinger og deltage i markprøver er mere spændende end at gå på jagt. – Jeg har såmænd skudt nok, siger Arne Gennem sit venskab med Erik Danielsen, fik han kontakt med Jan van Haren,

Holland, af hvem han bl.a. købte en meget køn hvalp, en dejlig hund, som nok manglede de sidste 5% i marken. Poul Winther skaffede Arne kontakt med hvalpekøbere i Norge og datteren, Maria, skaffede italienske kontakter.

Arne mener, at pointeren på sin vis står svagere i dag end i 60'erne, hvor den var der dominerende jagthund. I dag har man hund på en anden måde, hunden bliver en del af familien, og den skaffer man sig ikke bare af med sådan uden videre. Der er med andre ord blevet færre pointere at tage af. Det går nu godt nok med at afsætte hvalpe i Kennel UG, hvorfra også nogle hvalpe bliver solgt som "klaphunde."

Arne trives i DPK, hvor vi har et dejligt klubliv med et godt sammenhold og gode hunde.

På Fyn har man et rigtigt godt hundeliv på tværs af engelske racer, som mødes til vinterfest hvert år og dyster i den navnkundige Hindevadklub, hvor Arne pt. sidder i bestyrelsen.

Arne og Bodils hyggelige hjem er omgivet af en meget flot parklignende have. Her udfolder Bodil sig særdeles kreativt og har skabt nogle meget smukke "rum", som det er en oplevelse at være i.

Der er bygget et lille lysthus, hvorfra man kan kigge over på det store dueslag med brevduer. Her kan man sidde i ro og mag og vente på, at brevduerne kommer hjem fra diverse flyvninger. Brevduesport er spændende, siger Arne, der i et andet hjørne af haven har et lille hønsehus med dværghøns, som bruges til udrugning af fasaner.

Træningsterrænet ligger i forlængelse af haven. Landmanden har stor interesse for vildtpleje og laver vildtstriber og remisser. Og det nytter! I foråret var der 9-10 par høns. Arne sætter i øvrigt også agerhøns ud.

Det var en glæde for mig at være sammen med Bodil og Arne nogle timer i deres smukke og gæstfrie hjem, hvor de trives med deres mange gøremål.

*Niels Mølgård Ovesen
Mejrup.*